

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3546/2566

พนักงานอัยการจังหวัดน่าน (สาขาปัว) โจทก์ นางสาว ช. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 58

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติว่า "เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์หรือเจ้าพนักงานว่า ภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในคดีก่อนบวกรวมเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกรวมโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลังแล้วแต่กรณี" ดังนั้น เมื่อคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1193/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 30,000 บาท เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1930/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 40,000 บาท เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2560 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1582/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 4 ปี 6 เดือน และปรับ 120,000 บาท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2561 โดยศาลในทั้งสามคดีรอการลงโทษจำคุกจำเลยไว้มีกำหนดคดีละ 2 ปี ทั้งนี้ การที่ศาลที่พิพากษาคดีหลังจะนำโทษจำคุกที่รอการลงโทษจำเลยไว้ในคดีก่อนทั้งสามคดีมาบวกรวมเข้ากับโทษจำคุกจำเลยในคดีหลังได้ จะต้องได้ความว่า จำเลยกระทำความผิดในคดีหลังในระหว่างเวลาที่ยังอยู่ภายในกำหนดเวลาการรอการลงโทษจำคุกจำเลยในคดีก่อน แต่คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถจัดหางานหรือส่งไปฝึกงานในต่างประเทศ และฐานฉ้อโกง อันเป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2561 ถึงวันที่ 27 พฤษภาคม 2563 โดยความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวล้วนเป็นความผิดสำเร็จเมื่อผู้กระทำความผิดลงมือหลอกลวงและได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหาย มิใช่ความผิดต่อเนื่องกัน การบรรยายฟ้องของโจทก์จึงเท่ากับกล่าวอ้างว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องทั้งภายในเวลาที่ศาลรอการลงโทษและภายหลังจากนั้น กรณีจึงมีต้องตาม ป.อ. มาตรา 58 วรรคแรก และไม่อาจนำโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนทั้งสามคดีมาบวกรวมเข้ากับโทษจำคุกของจำคุกของจำเลยในคดีนี้ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 4, 91 ตรี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 341 ให้จำเลยคืนเงิน 25,000 บาท แก่ผู้เสียหาย และบวกรวมโทษจำคุกจำเลยที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1193/2560 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1930/2560 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1582/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกรวมโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 91 ตรี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจัด

งานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน บวกโทษจำคุก 1 ปี 6 เดือน, 1 ปี 6 เดือน และ 4 ปี 6 เดือน ของจำเลย ที่รอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1193/2560 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1930/2560 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1582/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต เข้ากับโทษจำคุกคดีนี้ เป็นจำคุก 7 ปี 24 เดือน ให้จำเลยคืนเงิน 15,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดเชยความผิดฐานฉ้อโกงเสียจากสารบบความ ยกคำขอให้จำเลยคืนเงินที่ฉ้อโกงไป แก่ผู้เสียหาย ไม่นำโทษจำคุกที่รอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1193/2560 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1930/2560 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1582/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต บวกเข้ากับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ คงจำคุกจำเลย 1 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นฎีกา รับฟังเป็นยุติว่า จำเลยกระทำความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถจัดหางานหรือส่งไปฝึกงานในต่างประเทศได้ สำหรับฎีกาของโจทก์ที่ว่า จำเลยหลอกลวงผู้เสียหาย และผู้เสียหายส่งมอบเงิน 25,000 บาท ให้แก่จำเลย ในวันที่ 23 กรกฎาคม 2561 ต่อมาผู้เสียหายรู้ว่าถูกจำเลยหลอกลวงเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2563 เป็นข้อเท็จจริงที่โจทก์ไม่ได้กล่าวไว้ในฟ้อง อีกทั้งโจทก์มิได้นำสืบพยานหลักฐานไว้ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น โดยโจทก์เพิ่งจะยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นว่าในชั้นฎีกา จึงเป็นข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง อันต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง และมาตรา 252 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า สามารถบวกโทษจำคุกที่รอกการลงโทษจำเลยไว้ในคดีก่อนทั้งสามคดีเข้ากับโทษจำคุกในคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติว่า "เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์หรือเจ้าพนักงานว่า ภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอกการกำหนดไว้ในคดีก่อนบวกเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกโทษที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลัง แล้วแต่กรณี" ดังนั้น เมื่อคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1193/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 30,000 บาท เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1930/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 40,000 บาท เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2560 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1582/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 4 ปี 6 เดือน และปรับ 120,000 บาท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2561 โดยศาลในทั้งสามคดีรอกการลงโทษจำคุกจำเลยไว้มีกำหนดคดีละ 2 ปี ทั้งนี้ การที่ศาลที่พิพากษาคดีหลังจะนำโทษจำคุกที่รอกการลงโทษจำเลยไว้ในคดีก่อนทั้งสามคดีมาบวกเข้ากับโทษจำคุกจำเลยในคดีหลังได้ จะต้องได้ความว่าจำเลยกระทำความผิดในคดีหลังในระหว่างเวลาที่ยังอยู่ภายในกำหนดเวลาการรอกการลงโทษจำคุกจำเลยในคดีก่อน แต่คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถจัดหางานหรือส่งไปฝึกงานในต่างประเทศได้ และฐานฉ้อโกง อันเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตั้งแต่วันที่ 23

กรกฎาคม 2561 ถึงวันที่ 27 พฤษภาคม 2563 โดยความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวล้วนเป็นความผิดสำเร็จเมื่อผู้กระทำความผิดลงมือหลอกลวงและได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหาย มิใช่ความผิดต่อเนื่องกันดังที่โจทก์ฎีกา การบรรยายฟ้องของโจทก์จึงเท่ากับกล่าวอ้างว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องทั้งภายในเวลาที่ศาลรื้อการลงโทษและภายหลังจากนั้นกรณีจึงมีต้องตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 วรรคแรก และไม่อาจนำโทษจำคุกที่รื้อการลงโทษไว้ในคดีก่อนทั้งสามคดีมาบวกเข้ากับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาลงโทษจำเลยให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน โดยไม่นำโทษจำคุกที่รื้อการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1193/2560 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1930/2560 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1582/2560 ของศาลจังหวัดภูเก็ต มาบวกเข้ากับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

บรรศักดิ์ ทวีวัฒน์ · วีรภัทร ไพบูลย์วัฒนกิจ · กิรติ ตั้งธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3546/2566>